

Arrest

nr. 295 232 van 9 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 februari 2017 België binnen met een fotokopie van zijn geboorteakte en verzoekt op 8 februari 2017 om internationale bescherming. Op 12 mei 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 23 november 2017 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

1.2. Op 16 februari 2018 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 24 april 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.3. Op 11 juni 2018 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 23 augustus 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.4. Op 15 januari 2019 dient verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 25 februari 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.5. Op 29 april 2019 dient verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 12 juli 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.6. Op 17 januari 2020 dient verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in. Op 22 juni 2020 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nr. X van 25 februari 2021 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingediende beroep.

1.7. Op 30 juni 2021 dient verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in.

1.7.1. Nadat dit verzoek op 9 september 2021 ontvankelijk wordt verklaard, beslist de adjunct-commissaris op 21 april 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 8 september 2022 wordt deze beslissing door de Raad vernietigd.

1.7.2. Op 11 april 2023 beslist de adjunct-commissaris opnieuw tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 13 april 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) 1985 in Batticaloa in het oosten van Sri Lanka en de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben. U bent Tamil van origine en hangt het christelijke geloof aan. U ging naar school tot het vijfde middelbaar en werkte achtereenvolgens als chauffeur en later als partner van uw schoonbroer in een juwelierszaak. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U noch uw familieleden waren ooit politiek actief of betrokken bij de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Uw vader verdween in juli 2001. Uw moeder en een zus hebben verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk (VK). Een andere zus, uw broer en uw grootmoeder wonen nog in Sri Lanka. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 8 februari 2017. U verklaarde toen dat u in december 2014 werd gearresteerd door leden van de “Criminal Investigation Department” (CID) omdat u ervan werd verdacht wapens voor het LTTE te hebben verstopt. U werd vervolgens opgesloten, ondervraagd, mishandeld en gefolterd in detentie tot u kon ontsnappen in juli 2016. U dook vervolgens onder tot u uw land kon ontvluchten op 30 januari 2017. U reisde met een vals paspoort en visum waarna u in België aankwam op 2 februari 2017. U vreesde bij terugkeer naar Sri Lanka voor uw leven omdat u bent ontsnapt aan de arrestatie van de CID. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 12 mei 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Immers het CGVS kon geen geloof hechten aan uw asielrelaas, noch aan uw voorgehouden ontsnapping, noch aan uw beweringen dat u op de vlucht was voor de autoriteiten waardoor u moest onderduiken. De documenten die u neerlegde, zijnde uw identiteitskaart, stembiljet, een kerkattest, een attest van een katholieke jeugdorganisatie, middelbare schooldiploma, een foto van uw zus en enveloppen, akte van de winkel, een eigendomsakte van uw huis, verblijfsstukken van uw moeder en zus in het VK en een medische attest van uw zus, konden de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die evenwel de beoordeling van het CGVS bevestigde op 23 november 2017.

U diende een tweede verzoek om internationale bescherming in België in op 16 februari 2018. U verklaarde toen dat u heeft gelogen over uw reisweg. U verklaarde ook dat u niet veel familie meer heeft in Sri Lanka en bovendien nog steeds zou worden gezocht in Sri Lanka. U legde hiertoe een attest van

de politie neer. Tenslotte gaf u aan eenmalig te hebben deelgenomen aan een manifestatie van de Tamil gemeenschap in België. Het CGVS verklaarde op 24 april 2018 uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

U diende een derde verzoek om internationale bescherming in België in op 11 juni 2018. U verklaarde geen nieuwe elementen te hebben. U voegde toe dat u nog steeds dezelfde problemen had en hierdoor een vrees voor uw leven kent in Sri Lanka. U verklaarde dat uw grootmoeder en zus vragen kregen over waar u zich bevindt. U legde geen documenten neer ter staving van dit derde volgend verzoek. Het CGVS verklaarde op 23 augustus 2018 uw derde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

U diende een vierde verzoek om internationale bescherming in België in op 15 januari 2019. U verklaarde geen nieuwe elementen aan te kunnen geven. U merkte op dat u nog steeds dezelfde problemen heeft en hierdoor een vrees voor uw leven kent in Sri Lanka. U verklaarde opnieuw dat ook uw grootmoeder en zus nog steeds vragen krijgen over waar u zich bevindt. Verder gaf u aan dat uw huis zich er op een onveilige plaats bevindt, namelijk naast een luchtmachtbasis. Tenslotte verklaarde u dat u vredig kan wonen in België, al kan u niet werken en bevindt u zich hier in een moeilijke situatie. U legde geen documenten neer ter staving van dit vierde verzoek. Op 26 februari 2019 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

U diende een vijfde verzoek om internationale bescherming in op 29 april 2019. U verwees bij uw vijfde verzoek naar de problemen die u eerder aanhaalde, en gaf aan dat familieleden van u ondervraagd werden omwille van uw zaak. Ter staving van uw vijfde verzoek legde u een kopie van een document van de politie voor. Op 15 juli 2019 verklaarde het CGVS uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 17 januari 2020 een zesde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart hierbij dat uw problemen nog steeds bestaan. De autoriteiten wilden recent dat u langskwam voor een onderzoek. Omdat ze u niet kunnen vinden, vallen ze uw schoonbroer lastig, zo ondervroegen ze hem gedurende één uur en zou hij zijn bedrijf stopgezet hebben omwille van deze problemen. De autoriteiten beschuldigen uw schoonbroer en u ervan de LTTE geholpen te hebben, hoewel u dit nooit gedaan hebt. Voorts verklaart u dat u uit een regio komt waar militairen en andere groepen actief zijn en dat veel personen in Sri Lanka vermist zijn. U haalt tevens aan dat u erg depressief bent. Ter ondersteuning van uw zesde verzoek legt u twee documenten van de politie en een envelop neer. Op 23 juni 2020 verklaarde het CGVS uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen in beroep bij RVV, die evenwel de beoordeling van het CGVS bevestigde op 25 februari 2021.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 30 juni 2021 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat uw familieleden in Sri Lanka een 'message form' kregen waarin staat vermeld dat u zich bij de CID moet melden op 12 maart 2021. U zou in Sri Lanka aldus nog steeds gezocht worden. Ter staving van uw verzoek legt u de 'message form' van 7 maart 2021 neer. Op 13 september 2021 nam het CGVS een beslissing tot ontvankelijkheid van uw verzoek en organiseerde een persoonlijk onderhoud. Op 21 april 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat noch uw verklaringen noch de door u neergelegde documenten konden overtuigen. U ging in beroep bij de RvV. Op 8 september 2022 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS. Daarop heeft het CGVS opnieuw een persoonlijk onderhoud georganiseerd waarbij u poststukken, een attest van uw dorpshoofd en een verkoopakte van de grond in 2016 voorlegde ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er kan om onderstaande redenen immers nog steeds geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat de elementen die u bij uw zesde verzoek inroept, zijnde uw illegaal vasthouden door de Sri Lankaanse overheid en uw beweerde ontsnapping die er toe zou leiden dat u nu nog gezocht wordt, geen nieuwe elementen zijn, maar een loutere herhaling van zaken die voorheen door het CGVS (en de RvV) reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd. Dat u nu zomaar dit relaas herhaalt en daartoe extra documenten aan uw dossier toevoegt, kan de geloofwaardigheid niet herstellen. U herhaalt immers gewoon uw relaas zonder concreet de aangehaalde elementen van het CGVS proberen te weerleggen. De neergelegde documenten, zijnde een politiedocument (namelijk een 'message form' van 7 maart 2021), poststukken, een attest van uw dorpshoofd en een verkoopakte van de grond in 2016, verbindt u aan deze elementen die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Daardoor worden deze stukken niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen en de stukken zijn dan ook niet van die aard om de geloofwaardigheid van uw aangehaalde relaas te herstellen.

Verder stelt het CGVS vast dat u expliciet aangeeft dat er geen andere redenen dan uw oorspronkelijke vluchtrelaas (zijnde een zogenaamde ontsnapping in 2016) aan de basis zouden liggen die er toe zouden leiden dat de Sri Lankaanse autoriteiten u oproepen om zich te melden via de voorgelegde 'message form' (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9 en zie nota's CGVS 19 januari 2023 p.9). Evenmin blijkt uit die 'message form' wat de reden is waarom de Sri Lankaanse overheid je zou oproepen. Hierbij benadrukt het CGVS dat uw vluchtrelaas niet geloofwaardig werd bevonden op basis van verschillende elementen als een gebrekkige kennis van de diensten die u zouden viseren, de vaststelling dat u jaren na de oorlog plots uit het niets zou worden geviseerd en de vaststelling dat u geen coherente documenten ter staving voorlegt. De vaststelling dat u deze 'message form' enkel linkt aan dit ongeloofwaardig asieltrelaas ondermijnt de bewijswaarde van dit stuk. Daarbij merkt het CGVS op dat het politiedocument een intern document tussen twee politiediensten betreft. U maakt niet aannemelijk hoe u in het bezit kwam van dit document. Uw eenvoudige verklaringen dat de documenten aan uw grootmoeder werden gegeven, kan niet overtuigen, evenals dat het document aan uw familie werd gegeven omdat de politie u wilde oppakken (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9 en zie nota's CGVS 19 januari 2023 p.7). Immers betreft het duidelijk interne communicatie tussen politiediensten en nergens blijkt dat dit document aan u of uw familie gericht is. Nergens kan ook uit dit document worden afgeleid dat het aan uw familie zou zijn overhandigd.

De bewijswaarde wordt verder ondermijnd door de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er een hoge graad van corruptie bestaat in Sri Lanka en dat ook het Sri Lankaanse politieapparaat niet immuun is voor de praktijk van vervalsingen. Deze informatie ondermijnt op ernstige wijze de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten waardoor die de geloofwaardigheid van uw asieltrelaas niet kunnen herstellen. Evenmin kunnen deze documenten aldus aantonen dat u om andere redenen (andere dan de zogenaamde ontsnapping in 2016) heden in de negatieve aandacht zou zijn gekomen van de Sri Lankaanse autoriteiten. U geeft zelfs expliciet te kennen dat er geen andere redenen zijn waarom de Sri Lankaanse overheid u nu nog zou zoeken (zie nota's CGVS 19 januari 2023 p.9). Er kan dan ook geenszins worden uitgesloten dat het om een (ver)vals(t) stuk gaat dat op illegale wijze tegen betaling is bekomen. Zij hierbij opgemerkt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het CGVS de door verzoeker aangebrachte stukken bewijswaarde kan weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Het CGVS dient niet aan te tonen dat deze stukken vals zijn. Het CGVS merkt ten slotte op dat het de authenticiteit van een intern politiedocument niet verder kan nagaan daar het geen contact mag opnemen met de autoriteiten van het land van herkomst.

Verder stelt het CGVS vast dat u geen vrees voor vervolging bij terugkeer aanhaalt die is gebaseerd op activiteiten in België. U expliciet gevraagd naar uw activiteiten hier verwijst u ook enkel naar deelname aan de 'freedom fighters memorial day' waaraan u deelnam in 2018 of 2019, voor Corona (zie nota's

CGVS 7 maart 2022 p.9 en 10). U verwijst nog naar een andere protestactie in 2018. Maar telkens zegt u dat u geen verdere details daarvan kent en u verwijst er ook niet naar om uw vrees bij terugkeer te staven. Uit actuele informatie van het CGVS die dateert van 13 september 2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt niet dat iemand die geen betekenisvolle rol vervult binnen de diaspora in de negatieve aandacht van de autoriteiten komt. Men spreekt van een risico op monitoring in het buitenland voor activisten of personen die in het verleden acties ondernamen tegen de overheid, maar aangezien uw gebrek aan kennis van de activiteiten waarbij u aanwezig was en de beperkte activiteiten waarbij u aanwezig was, kan u onmogelijk als een activist in die zin worden beschouwd.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas en beweerde problemen met de Sri Lankaanse overheid en u aldus geen zicht geeft op de werkelijke reden van uw vertrek en gezien u niet uw beweerde illegale vertrek uit Sri Lanka op enige wijze kan staven acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht.

Hij argumenteert als volgt met betrekking tot "de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing":

"a) Nieuw (neergelegd) document

Verzoeker diende op 30.06.2021 een nieuw verzoek in tot internationale bescherming. Dit werd op 13.09.2021 ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Het CVGS verklaarde deze aanvraag ontvankelijk waardoor mag worden aangenomen dat er nieuwe elementen aanwezig zijn om het verzoek tot internationale bescherming opnieuw in overweging te nemen en grondig na te kijken.

Verzoeker legde inderdaad met huidig verzoek tot internationale bescherming een nieuwe 'message form' van de politie neer. Er is wel degelijk een nieuw element bijgevoegd en dit ondersteunt zijn asielrelaas.

Dit werd ook bevestigd door Uw Raad in arrest dd. 08.09.2022.

Het CGVS motiveert echter nog steeds dat zijn huidig verzoek volledig gesteund is op de vorige verzoeken tot internationale bescherming. Indien men van mening was dat zijn huidig verzoek geen nieuw element zou bevatten, kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat dit wel ontvankelijk verklaard werd. Dit wordt slechts gedaan wanneer er nieuwe elementen en documenten voorhanden zijn om een nieuw licht hierop te laten schijnen, doch uit de beslissing van het CGVS blijkt dit allerm minst en men stelt zelfs in de beslissing dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn en deze documenten geen nieuw licht kunnen werpen op zijn vorig relaas.

Verzoeker heeft er andermaal alles aan gedaan om zijn verzoek en relaas te staven, net zoals in het verleden, en heeft daartoe ook nieuw bewijs gevoegd. Dat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel dan ook schendt door geen rekening te houden met de neergelegde documenten en zonder meer de authenticiteit van sommige stukken te betwisten!

Het CGVS oordeelt nu dat alle Sri Lankaanse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Hierdoor acht het CGVS de bewijswaarde van zulke documenten bijzonder relatief. Deze argumentatie volstaat duidelijk niet en men blijft in gebreke aan te tonen dat het wel degelijk zou gaan om een vals document.

De verklaringen die verzoeker aflegde omtrent dit en overige documenten zijn zeer consequent. Hij heeft deze vragen een duidelijke manier geantwoord. Nog steeds wordt verwezen naar de corrupte staatsinstanties en onderzoekt men het document niet. Zo is het CGVS van mening dat dit een intern document betreft tussen verschillende politiediensten.

Verzoeker heeft deze vraag ook beantwoord, doch het CGVS legt deze verklaringen volledig naast zich neer.

Uw Raad heeft reeds als volgt geoordeeld:

"(...)"

Uit de COI dd. 13.02.2023 wordt ook in 1 alinea verwezen naar documenten van de politiediensten:

"(...)"

Deze informatie was reeds bekend bij het nemen van de vorige beslissing van het CGVS dewelke dateert van 2022 en wordt nu gevoegd aan het vernieuwde COI m.b.t. de corruptie. Verzoeker heeft bovendien een plausibele verklaring afgelegd waarom zijn familie dit document ontving.

Voor het overige handelt dit COI-rapport nog steeds enkel over identiteitsdocumenten.

Zo is het voor verzoeker of eender wie die een aanvraag tot internationale bescherming indient, onmogelijk om zijn aanvraag te staven. Elk document dat wordt voorgelegd zal met deze veralgemeende en niet onderbouwde opmerking als onvoldoende of waardeloos worden beschouwd: ofwel is het een kopie waardoor het knip- en plakwerk zou kunnen zijn ofwel is het een origineel en dan is er in het land een hoge graad van corruptie en kan het vervalst zijn.

Men beschuldigt de Sri Lankaanse autoriteiten van corruptie maar terzelfdertijd haalt men aan dat verzoeker geen enkel gevaar loopt bij een terugkeer naar Sri Lanka. Dat dit uiteraard geheel tegenstrijdig is en dat men geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Bovendien heeft men niet ontegensprekelijk vastgesteld dat het zou gaan om een vals document. Men veronderstelt enkel dat het document niet authentiek is en dat daarom het asielrelaas dat ermee samenhangt tevens ongeloofwaardig is.

Door de documenten niet te onderzoeken en deze louter van de hand te doen met een verwijzing naar de mogelijkheid tot het verkrijgen van illegale documenten in Sri Lanka, schendt het CGVS de motiveringsplicht evenals het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker heeft bij het volgend verzoek tot internationale bescherming een nieuw "message form" van de politie neergelegd.

Bovendien verwijt men verzoeker dat hij slechts een beperkte kennis van de inhoud van de documenten zou hebben. Nochtans verklaarde hij dat dit betrekking had op het onderzoek. Ook op de vragen omtrent het feit dit een intern bericht zou betreffen, heeft verzoeker duidelijke en eensluidende verklaringen afgelegd.

Bovendien verblijven zijn moeder en zijn zus in Engeland. Zijn moeder is destijds (+/- 15 jaar geleden) via "sponsorship" naar Engeland gevlucht. Nadat haar dochter slachtoffer was en een schotwonde had opgelopen, heeft zij ook haar laten overkomen. Momenteel verblijven zij beide legaal in Engeland.

Zoals reeds aangehaald, motiveert verwerende partij dat er allerhande documenten illegaal verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Bijgevolg menen zij dat de bewijswaarde van documenten bijzonder relatief is en deze op zich niet van dien aard zijn om afbreuk te doen aan een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Dit wordt geponeerd zonder dit nog maar enigszins te onderzoeken daar waar dit uitgebreid en zorgvuldig zou moeten gebeuren!

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht.

Dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel schendt door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker, indien hij dient terug te keren.

Dat dit dan ook een flagrante schending uitmaakt van de motiveringsplicht!

De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden.²

In casu wordt dit niet gedaan.

Louter stellen dat de neergelegde documenten niet volstaan of er in dat land gemakkelijk frauduleuze documenten kunnen bekomen worden, is geen afdoende motivering. De verwerende partij moet motiveren waarom men geen geloof of belang kan hechten aan het asielrelaas in combinatie met de nieuwe stukken. Men dient ook met de verklaringen van verzoeker rekening te houden, wat men allerm minst heeft gedaan. Hij legt echter wel eensluidende verklaringen af.

Verwerende partij dient aan de hand van deze nieuwe documenten nochtans het asielrelaas van verzoeker opnieuw en afdoende te onderzoeken!

Indien het CGVS twijfelt aan de authenticiteit van de neergelegde documenten, dienen zij dit te onderzoeken en te bewijzen, minstens elementen of argumenten aan te brengen waaruit ontegensprekelijk zou kunnen afgeleid worden dat er enige valsheid mee gemoeid is. De algemene situatie van eventuele corruptie in het land van herkomst is niet afdoende als motivatie!

Het feit dat men dit niet gedaan heeft, maakt dan ook een flagrante schending uit van het motiveringsbeginsel. Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker andermaal nagelaten dit te doen.

Er wordt van een asielzoeker verwacht mee te werken en alle nodige documenten te bezorgen. Verzoeker heeft alles in het werk gesteld om deze documenten, die hij aanvankelijk niet had en/of wist liggen, te bekomen en legde deze ook neer. Dit zijn zeer belangrijke stukken waarmee dient rekening te worden gehouden temeer daar deze zijn geloofwaardigheid herstellen, maar desalniettemin doet men dit niet.

Nochtans heeft verzoeker er alles aan gedaan om nieuwe documenten voor te leggen en hiermee zijn medewerking aan zijn verzoek tot internationale bescherming aan te tonen en het zo voor het CGVS mogelijk te maken een volledig risicoprofiel op te stellen.

b) Aangaande de veiligheidssituatie in Sri Lanka

In tegendeel tot wat het CGVS stelt, is de situatie in Sri Lanka, zeer onveilig.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Het is duidelijk voor de Sri Lankaanse asielzoekers dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat men terug op de democratische weg is en dit omdat het toerisme van zeer groot economisch belang is en men uiteraard nood heeft aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. Dit wordt ook bevestigd door voorgaande rapporten (COI):

"(...)"

In het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka staat te lezen dat:

"(...)"

Naar de buitenwereld toe lijkt Sri Lanka een veilig en vredig Land, doch niets is minder waar. Er heerst veel criminaliteit en geweld.

Als verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka ondervindt hij problemen in de Sri Lankaanse maatschappij.

Mahina Rajapaksa was van 2005 tot 2015 de zesde president van Sri Lanka. Hij verkreeg veel populariteit als president door zijn strijd tegen de Tamiltijgers en zorgde er in 2006 zelfs voor dat de organisatie zou worden opgenomen als terroristische organisatie op de lijst van de VN.

De strijd kende in 2009 min of meer een einde, maar er bleef altijd een gegronde vrees bestaan voor aanhangers van de LTTE om te worden opgepakt of te worden vervolgd.

Naar aanleiding van de bloedige strijd die door president Rajapaksa was gevoerd, besloot de Secretaris-Generaal van de VN een panelgroep aan te duiden die een rapport moest maken over eventuele begane misdaden tegen de menselijkheid en over schendingen van de mensenrechten.

Het rapport gaf een zeer gedetailleerde uiteenzetting van de gebeurtenissen en besloot dat het Sri Lankaans leger onder Rajapaksa zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige oorlogsmisdaden.³ Zo schoot het leger onder meer Tamilstrijders dood die zich wensten over te geven aan de Sri Lankaanse Overheid. Er werd verder vastgesteld dat het aantal burgerslachtoffers onnoemelijk hoog was en zij voornamelijk waren gedood in de laatste fase van de oorlog.

Het is duidelijk dat voormalig landsleider Rajapaksa geen probleem heeft met het voeren van gewelddadige en bloederige oorlogen.

President Rajapaksa verloor de presidentsverkiezingen uiteindelijk en verdween tijdelijk naar de achtergrond. Thans is Sri Lanka in een politieke crisis verzeild geraakt en om die reden werd de toenmalige president op 26.10.2018 als nieuwe premier van het land aangesteld! Het gevreesde regime keert op die manier terug.

Er bestaat een gegronde vrees voor Sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LTTE dat deze nieuwe eerste minister en voormalig president, de heer Rajapaksa, uit is op wraak! In verschillende kranten wordt reeds gespeculeerd over de angst die momenteel leeft onder de Tamils.

Zijn eerdere strijd tegen de Tamils was gewelddadig en bloederig en liet duizenden doden, gewonden en vermiste personen na. Hij verloor uiteindelijk zijn presidentschap en verkreeg geen meerderheid van de stemmen.

Zijn tegenstander heeft destijds Rajapaksa aangeduid als zijn rechterhand. Miljoenen Tamils verlieten reeds het land, doch er bleef nog een beperkte groep achter die nu represent staan voor 13% van de bevolking. Velen onder hen wensen zich niet uit te spreken over de actuele politieke crisis wegens de eventuele (ernstige) gevolgen die hieraan door de overheid zullen gekoppeld worden.

Uit krantenartikels bleek dat de bevolking een gegronde vrees had voor wraakacties in hoofde van de voormalige president. Deze laatste werd immers in 2015 verslagen als president door stemmen van de minderheid.

De Tamils hebben thans zelfs schrik dat hun gesprekken worden gecapteerd. Zij gebruiken daarom geëncrypteerde vormen van communicatie. Uit het COI-rapport blijkt dat deze vrees terecht is. Tamils worden gemonitord door de overheid. Hieruit kan men duidelijk afleiden dat er een gegronde angst onder de bevolking bestaat voor eventuele gewelddadige (en zelfs fatale) gevolgen. Het beleid is immers reeds gekend als gewelddadig en bloederig. Dertig jaar lang vochten de Tamils om te worden verslagen in 2009 door Rajapaksa.

Er werden tijdens de oorlog vele burgerslachtoffers gemaakt zodat het buiten kijfstaat dat een voormalige Tamil een ernstig risico loopt om te worden gevisieerd door de huidige Overheid.

Nadien werd de heer Gotabhaya Rajapaksa, de broer van de toenmalige president, verkozen tot 9de president van Sri Lanka. Hij zette het 'vreesbewind' van zijn broer verder.

"(...)"⁴

De VN had zich meermaals ook uitgesproken over het bewind en de achteruitgang van de mensenrechten-situatie in Sri Lanka:

"(...)"⁵

Ook belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka) bevestigde dat de Tamils een 'target' zijn voor de nieuwe eerste minister. Hij zei hierover het volgende:

"(...)"

In de nieuwe COI, daterend van September 2022, wordt ook bevestigd dat de macht van de, ondertussen voormalige president, werd uitgebreid en zo een straffeloosheid heeft gecreëerd voor de machthebbers. In dit opzicht werd een "comission of Inquiry" opgericht die moet waken dat leden van het leger, de politie en de ambtenarij niet het slachtoffer zouden kunnen worden van wat voormalig president Rajapaksa politieke vervolging noemt.

Er waren verschillende rellen uitgebroken in Sri Lanka waardoor de situatie alles behalve veilig is. Er is tevens vanuit verschillende landen een negatief reisadvies m.b.t. Sri Lanka. Uiteraard weet verzoeker dat dit van toepassing is op toeristen, doch het is een goede weerspiegeling over de situatie zoals deze nu op dit moment is in zijn land van herkomst.

Ondanks dat verzoeker geen banden heeft met LTTE, werd hij er alsnog van verdacht wapens te verhandelen voor LTTE waardoor hij een belangrijk doelwit is en hij in Sri Lanka allesbehalve veilig is. Ze worden nog steeds onderdrukt en moeten in angst leven voor de huidige machthebbers.

Mede door deze problemen vreest verzoeker ernstige problemen bij repatriëring naar Sri Lanka. Er wordt gesteld dat de door hem voorgelegde documenten niet bewijzen dat dit daadwerkelijk een gevolg is van zijn lidmaatschap. Het voorgehouden incident zou niet aantonen dat verzoeker in bijzonder in de aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan omwille van zijn activiteiten in België. Er wordt bovendien gesteld dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. De authenticiteit van de voorgelegde documenten wordt in vraag gesteld, zonder de situatie en/of deze documenten daadwerkelijk grondig te onderzoeken.

Tenslotte is men er van op de hoogte dat de president van Sri Lanka, die bovendien afgetreden is, Tamils helemaal niet gunstig gezind was. Er wordt ook gesteld dat deze wijziging in de grondwet gevolgen zal hebben voor de minderheidsgroepen, m.n. Tamils. LTTE wordt, ook in België, nog steeds aanzien als een terroristische groepering, waardoor aanhangers zwaar gestraft zullen worden. Ook andere Europese landen, alsook Amnesty International en Human Rights Watch kaarten aan dat de situatie in Sri Lanka van naderbij bekeken dient te worden.

Het CGVS maakt hiervan ook melding in zijn beslissing en stelt ook dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben, doch men gaat deze gevolgen niet na. Men verwijst verder naar de presidentsverkiezing van november 2019, doch men onderzoekt niets i.v.m. de wijziging. Dit kan echter grote gevolgen hebben voor de minderheidsgroepen, waaronder de Tamils. Men kan dit niet naast zich neerleggen. Het CGVS is op de hoogte van deze grondwetswijziging, doch gaat de gevolgen hiervan niet na.

Uw Raad sprak het volgende uit:

"(...)"

Uit het recente COI-rapport wordt dit nog steeds niet opgenomen. De informatie die hierin werd opgenomen, dateert voor de overgrote meerderheid van voor 2020. Er is slechts zeer weinig informatie opgenomen van de nieuwe politieke situatie. Zelfs het aftreden van de president en de gevolgen hiervan werden niet opgenomen in het COL. Dit heeft nochtans een grote impact op de veiligheid in Sri Lanka.

Verzoeker haalt dan ook in huidig beroep aan dat er onvoldoende recente informatie voorligt en het onderzoek reeds van bijna 1 jaar geleden dateert.

Tenslotte neemt men niet op dat het land van herkomst zich in faillissement bevindt. Dit heeft uiteraard ook een grote impact op de bevolking.

Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoeker blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen en dat dit absoluut in strijd is met artikel 3 EVRM.

Zijn familie wordt nog steeds lastig gevallen door de autoriteiten. Zijn zus en schoonbroer verhuizen nog steeds op regelmatige basis. Het feit dat zijn familie nog steeds wordt lastiggevalen is ook een fenomeen dat algemeen bekend is en dit wordt tevens bevestigd door het COI-rapport dat werd bijgebracht door het CGVS.

Indien hij dient terug te keren wordt hij, bij arrestatie, gefolterd en mogelijks vermoord zeker eens men weet heeft van zijn asielaanvraag en het feit dat hij verdacht werd van wapens te verhandelen in naam van LTTE.

Verzoeker heeft wel degelijk nood aan internationale bescherming en het is onaanvaardbaar dat verwerende partij dit weigert te onderzoeken!

Dat verzoeker niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven.

Bovendien schendt het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn Sri Lanka, omwille van de, zogezegd, gewijzigde veiligheidssituatie zonder een individueel, grondig en actueel onderzoek uitte voeren.

Het CGVS heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in Sri Lanka voor verzoeker te onderzoeken."

Met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling, meent verzoeker dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), die hij vervolgens toelicht. Inzake de voorwaarde van een gegronde vrees voor vervolging argumenteert verzoeker dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden of sympathisanten van de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (hierna: LTTE) en dat de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de burgers te garanderen. Hij stelt geen aanhanger te zijn van de LTTE maar dat hij vóór zijn vlucht ervan verdacht werd wapens te verhandelen in opdracht van LTTE. Hij voert aan dat artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), zal worden geschonden indien hij wordt teruggestuurd en dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka. Hij stelt dat er nog steeds zeer ernstige problemen zijn in verband met de veiligheidssituatie in Sri Lanka met betrekking tot de Tamiltijgers, waarna hij herhaalt dat het voor Sri Lankaanse asielzoekers duidelijk is dat de regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij op de democratische weg zijn omdat zij nood hebben aan internationale hulp, maar dat dit nog niet betekent dat de plaatselijke situatie verbeterd is, ter staving waarvan hij citeert uit "*het COI-rapport*". Hij meent dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt door niet te onderzoeken wat de gevolgen voor hem zijn indien hij dient terug te keren naar Sri Lanka.

Verder betoogt verzoeker dat hij schrik heeft om het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het feit dat hij ervan verdacht werd wapens te hebben verhandeld voor de LTTE, die door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt gezien als een terroristische groepering. Zijn leven is in gevaar en dus bestaat er volgens hem een persoonlijke vrees voor vervolging in zijn hoofd.

Ook het criterium van de onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen is volgens verzoeker zonder enige twijfel vervuld nu het duidelijk is dat Tamils (zelfs eenvoudige sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die strijd voert tegen hen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus meent verzoeker dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden omdat hij wordt afgewezen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan. De motivering van het CGVS met betrekking tot de subsidiaire bescherming is volgens verzoeker manifest ontoereikend. Hij licht dit als volgt toe:

“De president duldt geen kritiek op zijn beleid.

Andere Europese landen hebben tevens bij de VN-veiligheidsraad de vraag ingediend om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken.

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Er wordt in de beslissing melding gemaakt van een grondwetswijziging waarover gemotiveerd wordt dat dit Problemen kan veroorzaken voor de minderheidsgroepen. Hierover wordt echter niets gemotiveerd, noch onderzocht. Men verwijst naar de situatie na de verkiezingen van november 2019, doch niets meer over de wijziging en de gevolgen (discriminatie) dat dit met zich meebrengt. Nochtans hebben verschillende organisaties en Europese landen bij de VN-veiligheidsraad een vraag ingediend om dit verder te onderzoeken. Het kan dan ook aangenomen worden dat ook het CGVS (onderdeel van een EU lidstaat) dit onderzoek afwacht of hiernaar zelf onderzoek voert.”

Tenslotte wijst verzoeker er op dat Sri Lanka lijdt onder de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar en ondertussen officieel failliet is. Omwille van deze economische crisis heeft het grootste deel van de ministers reeds ontslag genomen en zijn er rellen uitgebroken. De UN Human Rights chief heeft dit geweld reeds veroordeeld en zal de situatie opvolgen, aldus verzoeker, die argumenteert dat deze schade wel degelijk voortvloeit uit gedragingen van derden en de volledige Sri Lankaanse bevolking treft. Een groot deel van de bevolking leeft onder de armoedegrens en dat aantal zal volgens verzoeker nog verhogen in de komende maanden. Hij wijst erop dat er niet alleen de enorme inflatie is, maar ook de hoge brandstofprijzen.

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden recente mediaberichten met betrekking tot Sri Lanka als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Volgens zijn verklaringen is verzoeker afkomstig van Batticaloa in Sri Lanka, van Tamil origine en aanhanger van het Christelijke geloof. Hij verklaart in 2014 te zijn gearresteerd door leden van het *Criminal Investigation Department* (CID) omdat hij ervan verdacht werd wapens voor de LTTE te hebben verstopt en te zijn opgesloten en mishandeld tot hij in juli 2016 kon ontsnappen. Verzoeker verklaart daarna te zijn ondergedoken bij een vriend en met een vals paspoort naar België te zijn gekomen waar hij een eerste verzoek om internationale bescherming indiende in februari 2017. Uit het administratief dossier blijkt dat inzake zijn eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen door de commissaris-generaal omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas, noch aan zijn beweerde ontsnapping, noch aan zijn bewering dat hij voor de autoriteiten op de vlucht was en daardoor moest onderduiken. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad in zijn arrest met nr. 195 466 van 23 november 2017. De daaropvolgende vijf volgende verzoeken om internationale bescherming die verzoeker indiende werden telkens niet-ontvankelijk verklaard omdat hij geen nieuwe elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Enkel de beslissing genomen in het kader van het zesde verzoek om internationale bescherming werd aangevochten voor de Raad, die evenwel in zijn arrest met nr. 249 997 van 25 februari 2021 het beroep tegen de door de commissaris-generaal genomen niet-ontvankelijkheidsbeslissing verwierp.

Verzoekers huidig volgend verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal ontvankelijk verklaard op 13 september 2021. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker zich bij de indiening van het verzoek opnieuw baseert op zijn eerdere verklaringen met betrekking tot zijn arrestatie

in december 2014 op verdenking van aanhanger te zijn van de LTTE (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map met 'Voorgaande verzoeken', map '17/11068U', Verklaring volgend verzoek, nr. 15). Ter staving van zijn verzoek legde verzoeker een 'message form' van de politie voor van 7 maart 2021 (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten'). De adjunct-commissaris nam op 21 april 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad bij arrest met nr. 277 218 van 8 september 2022 vernietigd omdat uit deze beslissing "niet (kan) blijken dat een zorgvuldig onderzoek werd gevoerd door verwerende partij van het door verzoeker neergelegde nieuwe document en dat geen rekening werd gehouden met recente ontwikkelingen in Sri Lanka die zich reeds voordeden voor het nemen van de bestreden beslissing en de mogelijke impact hiervan op de individuele situatie van verzoeker als persoon van Tamil origine". Verzoeker werd na dit arrest nog gehoord op het CGVS op 19 januari 2023 en legde daarbij poststukken, een attest van zijn dorpshef en een verkoopakte van grond voor (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten').

In de thans bestreden beslissing wordt wat dit betreft als volgt gemotiveerd:

"Vooreerst stelt het CGVS vast dat de elementen die u bij uw zesde verzoek inroept, zijnde uw illegaal vasthouden door de Sri Lankaanse overheid en uw beweerde ontsnapping die er toe zou leiden dat u nu nog gezocht wordt, geen nieuwe elementen zijn, maar een loutere herhaling van zaken die voorheen door het CGVS (en de RvV) reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd. Dat u nu zomaar dit relaas herhaalt en daartoe extra documenten aan uw dossier toevoegt, kan de geloofwaardigheid niet herstellen. U herhaalt immers gewoon uw relaas zonder concreet de aangehaalde elementen van het CGVS proberen te weerleggen. De neergelegde documenten, zijnde een politiedocument (namelijk een 'message form' van 7 maart 2021), poststukken, een attest van uw dorpshef en een verkoopakte van de grond in 2016, verbindt u aan deze elementen die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Daardoor worden deze stukken niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen en de stukken zijn dan ook niet van die aard om de geloofwaardigheid van uw aangehaalde relaas te herstellen.

Verder stelt het CGVS vast dat u expliciet aangeeft dat er geen andere redenen dan uw oorspronkelijke vluchtrelaas (zijnde een zogenaamde ontsnapping in 2016) aan de basis zouden liggen die er toe zouden leiden dat de Sri Lankaanse autoriteiten u oproepen om zich te melden via de voorgelegde 'message form' (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9 en zie nota's CGVS 19 januari 2023 p.9). Evenmin blijkt uit die 'message form' wat de reden is waarom de Sri Lankaanse overheid je zou oproepen. Hierbij benadrukt het CGVS dat uw vluchtrelaas niet geloofwaardig werd bevonden op basis van verschillende elementen als een gebrekkige kennis van de diensten die u zouden viseren, de vaststelling dat u jaren na de oorlog plots uit het niets zou worden geviseerd en de vaststelling dat u geen coherente documenten ter staving voorlegt. De vaststelling dat u deze 'message form' enkel linkt aan dit ongeloofwaardig asieltrelaas ondermijnt de bewijswaarde van dit stuk. Daarbij merkt het CGVS op dat het politiedocument een intern document tussen twee politiediensten betreft. U maakt niet aannemelijk hoe u in het bezit kwam van dit document. Uw eenvoudige verklaringen dat de documenten aan uw grootmoeder werden gegeven, kan niet overtuigen, evenals dat het document aan uw familie werd gegeven omdat de politie u wilde oppakken (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9 en zie nota's CGVS 19 januari 2023 p.7). Immers betreft het duidelijk interne communicatie tussen politiediensten en nergens blijkt dat dit document aan u of uw familie gericht is. Nergens kan ook uit dit document worden afgeleid dat het aan uw familie zou zijn overhandigd.

De bewijswaarde wordt verder ondermijnd door de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er een hoge graad van corruptie bestaat in Sri Lanka en dat ook het Sri Lankaanse politieapparaat niet immuun is voor de praktijk van vervalsingen. Deze informatie ondermijnt op ernstige wijze de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten waardoor die de geloofwaardigheid van uw asieltrelaas niet kunnen herstellen. Evenmin kunnen deze documenten aldus aantonen dat u om andere redenen (andere dan de zogenaamde ontsnapping in 2016) heden in de negatieve aandacht zou zijn gekomen van de Sri Lankaanse autoriteiten. U geeft zelfs expliciet te kennen dat er geen andere redenen zijn waarom de Sri Lankaanse overheid u nu nog zou zoeken (zie nota's CGVS 19 januari 2023 p.9). Er kan dan ook geenszins worden uitgesloten dat het om een (ver)vals(t) stuk gaat dat op illegale wijze tegen betaling is bekomen. Zij hierbij opgemerkt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het CGVS de door verzoeker aangebrachte stukken bewijswaarde kan weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Het CGVS dient niet aan te tonen dat deze stukken vals zijn. Het CGVS merkt ten slotte op dat het de authenticiteit van een intern politiedocument niet verder kan nagaan daar het geen contact mag opnemen met de autoriteiten van het land van herkomst."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris rekening heeft gehouden met de door verzoeker neergelegde documenten en de redenen heeft uiteengezet waarom hij van oordeel is dat de neergelegde stukken

niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van het door verzoeker aangehaalde relaas te herstellen. Verzoeker voert dan ook niet dienstig aan dat de adjunct-commissaris het redelijkheidsbeginsel schendt *“door geen rekening te houden met de neergelegde documenten en zonder meer de authenticiteit van sommige stukken te betwisten”*.

Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat hij met zijn huidig verzoek om internationale bescherming een nieuwe ‘message form’ van de politie neerlegt en dat er dus wel degelijk een nieuw element is bijgevoegd dat zijn asielrelaas ondersteunt, doet verzoeker geen afbreuk aan de hierboven aangehaalde concrete motieven. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, heeft de Raad in zijn arrest met nr. 277 218 van 8 september 2022 nergens bevestigd dat dit document zijn asielrelaas ondersteunt. De Raad stelde in dat arrest wel dat door het CGVS geen zorgvuldig onderzoek is gebeurd naar dit document.

Voorts wijst de Raad erop dat nergens in de bestreden beslissing kan worden gelezen dat het huidig verzoek geen nieuw element zou bevatten dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, zodat verzoeker niet dienstig aanvoert dat *“(i)ndien men van mening was dat zijn huidig verzoek geen nieuw element zou bevatten, (...) er vraagtekens geplaatst (kunnen) worden bij het feit dat dit wel ontvankelijk verklaard werd”*. De Raad voegt hier voor de duidelijkheid nog aan toe dat de loutere omstandigheid dat het zevende verzoek om internationale bescherming van verzoeker door de adjunct-commissaris ontvankelijk werd verklaard omdat er een nieuw element werd aangebracht dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming niet met zich meebrengt dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Wanneer een volgend verzoek ontvankelijk wordt verklaard, dan dient dit ten gronde te worden onderzocht, met inachtneming van de aangebrachte nieuwe elementen. Dit neemt echter niet weg dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van de vorige verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Waar verzoeker hekelt dat de adjunct-commissaris oordeelt dat *“alle Sri Lankaanse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn”* en hierdoor de bewijswaarde van zulke documenten bijzonder relatief acht, gaat hij eraan voorbij dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de adjunct-commissaris, om tot zijn oordeel te komen dat de neergelegde stukken niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van het door verzoeker aangehaalde relaas te herstellen, niet enkel overweegt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er een hoge graad van corruptie bestaat in Sri Lanka en dat ook het Sri Lankaanse politieapparaat niet immuun is voor de praktijk van vervalsingen, maar ook dat uit de ‘message form’ niet blijkt wat de reden is waarom de Sri Lankaanse overheid verzoeker zou oproepen, dat de vaststelling dat verzoeker deze ‘message form’ enkel linkt aan zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas de bewijswaarde van dit stuk ondermijnt en dat het politiedocument een intern document tussen twee politiediensten betreft en verzoeker niet aannemelijk maakt hoe hij in het bezit kwam van dit document. Gelet op deze overwegingen, kan verzoeker niet worden gevolgd voor zover hij meent dat de adjunct-commissaris nog steeds verwijst naar de corrupte staatsinstanties en het document niet onderzoekt. Dat verzoeker zeer consequente verklaringen zou hebben afgelegd omtrent de ‘message form’ en de overige documenten, doet geen afbreuk aan het geheel van deze overwegingen. Verzoeker lijkt er voorts ten onrechte van uit te gaan dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De adjunct-commissaris kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (cf. RvS 27 februari 2001, nr. 93.591).

Voorts ziet de Raad niet in – en verzoeker licht niet toe – op welke wijze het gegeven dat de informatie uit de COI Focus *“Sri Lanka. Corruptie en vervalste documenten”* van 17 februari 2023 reeds bekend was bij het nemen van de vorige beslissing van het CGVS en nu wordt *“gevoegd aan het vernieuwde COI”* afbreuk kan doen aan de hierboven aangehaalde overwegingen inzake de hoge graad van corruptie in Sri Lanka. Waar verzoeker aanvoert dat dit COI-rapport nog steeds enkel over identiteitsdocumenten handelt, gaat hij eraan voorbij dat in deze COI Focus expliciet wordt gesteld dat ook het Sri Lankaanse politieapparaat niet immuun is voor de praktijk van vervalsingen (adm. doss., stuk 6, map met ‘landeninformatie’, COI Focus *“Sri Lanka. Corruptie en vervalste documenten”* van 17 februari 2023 (update), p. 6).

Met verder nog te poneren dat hij een plausibele verklaring heeft afgelegd waarom zijn familie de 'message form' ontving, beperkt verzoeker zich tot de loutere negatie van wat daarover in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name dat het een intern document tussen twee politiediensten betreft en verzoeker niet aannemelijk maakt hoe hij in het bezit kwam van dit document, waaruit niet blijkt dat het aan verzoekers familie gericht of overhandigd was.

De Raad ziet verder niet in wat er tegenstrijdig zou zijn aan de vaststelling dat er corruptie zou zijn bij de Sri Lankaanse autoriteiten enerzijds en de beoordeling dat verzoeker geen gevaar loopt bij een terugkeer naar Sri Lanka anderzijds. Het is immers niet zo dat omdat het mogelijk is om in Sri Lanka valse documenten te bekomen, dat elke Sri Lankaan daarom gelijk ook een risico loopt op – en moet vrezen voor – vervolging bij terugkeer naar dat land.

Verzoeker werpt nog op dat men geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke situatie, doch hij laat na om *in concreto* toe te lichten met welke elementen er dan geen rekening werd gehouden en op welke wijze de bestreden beslissing anders zou zijn geweest indien met deze concrete elementen wel rekening zou zijn gehouden. Een dergelijk summier betoog is niet van aard om afbreuk te doen aan de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing.

Dat verzoeker "*slechts een beperkte kennis van de inhoud van de documenten zou hebben*", zoals hij in zijn verzoekschrift betoogt, kan nergens in de bestreden beslissing worden gelezen. De argumentatie in het middel tegen het "*verwijt*" van de adjunct-commissaris dat hij slechts een beperkte kennis van de inhoud van de documenten zou hebben is dan ook niet gericht tegen (een van de motieven van) de bestreden beslissing en kan bijgevolg niet leiden tot de nietigverklaring van deze beslissing, laat staan tot het erkennen van de vluchtelingenstatus of het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift nog op dat zijn moeder en zijn zus legaal in Engeland verblijven en dat zijn moeder ongeveer 15 jaar geleden via "*sponsorship*" naar Engeland is gevlucht en haar dochter – *i.e.* verzoekers zus –, nadat deze een schotwonde had opgelopen, ook heeft laten overkomen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – op welke wijze dit verband houdt met de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging en aangehaalde problemen.

Aldus slaagt verzoeker er niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Gelet op het geheel van deze motieven is de Raad van oordeel dat de adjunct-commissaris thans wel een zorgvuldig onderzoek heeft verricht van de door verzoeker neergelegde documenten, en in het bijzonder van de 'message form'.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker het volgende in de bestreden beslissing opgenomen motief volledig ongemoeid laat:

"Verder stelt het CGVS vast dat u geen vrees voor vervolging bij terugkeer aanhaalt die is gebaseerd op activiteiten in België. U expliciet gevraagd naar uw activiteiten hier verwijst u ook enkel naar deelname aan de 'freedom fighters memorial day' waaraan u deelnam in 2018 of 2019, voor Corona (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9 en 10). U verwijst nog naar een andere protestactie in 2018. Maar telkens zegt u dat u geen verdere details daarvan kent en u verwijst er ook niet naar om uw vrees bij terugkeer te staven. Uit actuele informatie van het CGVS die dateert van 13 september 2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt niet dat iemand die geen betekenisvolle rol vervult binnen de diaspora in de negatieve aandacht van de autoriteiten komt. Men spreekt van een risico op monitoring in het buitenland voor activisten of personen die in het verleden acties ondernamen tegen de overheid, maar aangezien uw gebrek aan kennis van de activiteiten waarbij u aanwezig was en de beperkte activiteiten waarbij u aanwezig was, kan u onmogelijk als een activist in die zin worden beschouwd."

Dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Ten slotte wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing nog op het volgende:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020

keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas en beweerde problemen met de Sri Lankaanse overheid en u aldus geen zicht geeft op de werkelijke reden van uw vertrek en gezien u niet uw beweerde illegale vertrek uit Sri Lanka op enige wijze kan staven acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. De informatie die hij in zijn verzoekschrift aanhaalt is ouder dan of ligt in de lijn met de informatie op basis waarvan de adjunct-commissaris tot de hierboven aangehaalde overwegingen en conclusies komt. Hieruit blijkt niet dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Met zijn algemeen betoog over (de vrees voor) het beleid van de huidige eerste minister en voormalig president Rajapaksa en diens broer, de huidige president, ten aanzien van Tamils – die al dan niet verdacht worden van het hebben van banden met de LTTE – en de mogelijke gevolgen van de recente grondwetswijzingen voor minderheidsgroeperingen, waaronder de Tamils, werpt verzoeker voorts geen ander licht op de appreciatie van zijn vluchtmotieven. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn uiteenzetting verwijst naar *“het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka”*. Voor zover daarin wordt gesteld dat Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden een doelwit blijven, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verklaart geen banden te hebben met de LTTE en dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij ervan verdacht werd wapens voor de LTTE te hebben verstoep en werd opgesloten en mishandeld. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst. De loutere verwijzing naar algemene informatie over de veiligheidssituatie in Sri Lanka en de situatie van LTTE-leden/sympathisanten, zonder dit verder in verband te brengen met zijn individuele omstandigheden, volstaat daartoe niet. Waar verzoeker nog laat gelden dat er vanuit verschillende landen een negatief reisadvies is met betrekking tot Sri Lanka, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook zijn reisadviezen bestemd voor reislustige toeristen en niet te beschouwen als richtlijnen voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van dit land afkomstig zijn. Verzoeker hekelt in zijn verzoekschrift dat er onvoldoende recente informatie voorligt en dat het onderzoek reeds van bijna 1 jaar geleden dateert, doch hij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd onjuist of niet langer actueel zou zijn.

Waar verzoeker nog hekelt dat de adjunct-commissaris ook stelt dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben, doch deze gevolgen niet nagaat, gaat hij voorbij aan wat in de bestreden beslissing wordt gesteld over de in- en uitreisprocedures, over gevallen van detentie, over de sociale en politieke omwentelingen eind 2021 en over aanhoudingen op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Verzoeker toont met dit betoog niet aan dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt geconcludeerd dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Waar verzoeker hierbij nog verwijst naar het arrest met nr. 277 218 van 8 september 2022 van de Raad, wijst de Raad erop dat er thans meer recente informatie voorligt over de situatie bij terugkeer van Tamils naar Sri Lanka, met name de COI Focus *“Sri Lanka. Corruptie en vervalste documenten”* van 17 februari 2023. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de adjunct-commissaris thans wel rekening heeft gehouden met de recente ontwikkelingen in Sri Lanka die zich reeds voordeden voor het nemen van de beslissing van 21 april 2022 die door het arrest met nr. 277 218 van 8 september 2022 van de Raad werd vernietigd en met de mogelijke impact hiervan op de individuele situatie van verzoeker als persoon van Tamil origine.

Het betoog van verzoeker is bijgevolg niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker nog betoogt dat *“Tamils (zelfs eenvoudige Sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert”*, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met het CID en aangezien uit objectieve informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden nood aan bescherming, is er geen reden om het vluchtrelaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Sri Lanka.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

In de mate dat verzoeker nog aanvoert dat Sri Lanka de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar lijdt en op de rand van het faillissement staat, dat de schade hierdoor voortvloeit uit gedragingen van derden en de volledige Sri Lankaanse bevolking treft, waarvan een groot deel momenteel onder de armoedegrens leeft, en het CGVS verwijt hiernaar geen enkel onderzoek te hebben gevoerd, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker een dergelijk argument niet heeft aangehaald in de loop van de administratieve procedure, zodat hij de adjunct-commissaris niet dienstig kan verwijten hierover niet gemotiveerd te hebben. Bovendien toont verzoeker door het voegen van recente mediaberichten met betrekking tot Sri Lanka bij zijn verzoekschrift niet aan dat zijn precaire socio-economische en humanitaire situatie in Sri Lanka wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat voor het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld specifiek, dit is individueel, van aard dient te zijn. Uit zijn betoog in het verzoekschrift en de bij dit verzoekschrift gevoegde informatie blijkt niet dat verzoeker in Sri Lanka persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont namelijk niet aan dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka op een intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Zijn (niet aangetoonde) mogelijk precaire situatie en leefomstandigheden bij terugkeer naar Sri Lanka vallen aldus niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.5. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN